

סדר ברכת חמה (חוקיו מיינו הספרי)

בזוהרה קדש למצוה שלמה. לבני עניים שמהם תצא תורה תמימה.

(ולקוני ספרי שדי חמד בלא שום מחיר).

שיך לומר נוסח זה לשבח ולפאר את יולרנו ושאלחנו משתחווים לו יתברך דוקא ואנו מדברים שם בנטות העכו"ם ושרשי הקליפות להורות דברכת החמה שברכנו אינו דרך אפיקורוסות ח"ו כי אין לנו משתחווים לחמה ואין מספרים בשבחה רק בשבח ארון הכל והשמש אינו אלא משרת אחר ממשרתיו הקדושים שהוא עושה שירותו של מקום כל היום ובערב טורט ומשתחוה לארזו ולזה חקנתי בנוסח לשם יחוד הנז' לשבח ולפאר את הוד מלכנו והאלילים כרות יכרתון ויבושו כל עובדי פסל וכו' להורות שאנו מזכרים על החמה לבכך בשמו יתברך שהוא עושה מעשה בראשית ואין לנו משבחים לחמה שזה דרך אפיקורוסות ואנו מוליך הגדולה בצעליה כביכול ולפי זה שיך גם כן מה שהוספתי לסדר גם כן שמך ה' אלקיני יתקדש וכו' ועל מאורי אור שירת להורות שאין לפאר אלא ליוצר הכל והשמש אינו אלא א' ממשרתיו להנהיג עולם החמון. ובני שמואל הי"ו הוא אמר דיש טעם לאמירה עלינו אחר ברכת החמה דכיון דיהושע חיון אמירת עלינו על מלחמת יריחו ואיפת באגרת בראשית הובא צילקוט שמואל בפ' אם ראה תראה בעני אמתך ז' עקרות הם כנגד ז' ימי בראשית וכו' הרביעית זו רחל כנגד יוס ד' ומה נברא בו שמש וירח וכו' שנאמר ויאמר אלקים יהי מאורות ועמד יוסף בנה של רחל והם השתחוו לו שנאמר והנה השמש ע"כ ויבא"ר עליה הכהן הגדול בפ' מדרש תלפיות ע' חנה וז"ל מה שנברא ביום ד' היה בזכותה של רחל ומה נברא בו שמש וירח וכוכבים על ששחיד לאלה ממנו יאושע שהיה מיוסף שהעמיד חמה ולכנה שנאמר שמש בגבעון דום וכו' ע"כ וכיון שברית החמה היה בזכות יאושע ששחיד לאלה מרחל ולהעמיד השמש בזכות יריחו שיך שפיר לומר אחר ברכת החמה נוסח עלינו לשבח שחיון יאושע במלחמת יריחו שבה העמיד השמש א"ר הי"ו :

מועתק מספר היקר פתח הדביר ח"ג ד' שט"ז סדרו הרב ז"ל על פי מה שכתבו המאורות הגדולים מרן הכ"ף בספר עשרת החיים (בשם הרבנים חסד לאלפים ובקר יזרת) והגאון חסד סופר סי' נ"ו ובחוספת נוסף משלו וגם אני הדל הוספתי קימעה מה שראיתי בס' מים חיים להגאון מוה"ר הכהן ראפאפורט בס' כ"ב (בד"ה בשנת) ושם מסכים לומר עלינו לשבח אחר הברכה וישנו בנותן טעם דלמה יגרע מזכרת הלכנה שמזכרים בכל חדש וזו באה לפרקים רחוקים מוכ"ח שנה לכ"ח שנה בודאי יפה לנו להלל ולשבח לארון הכל שהגיענו לזה ככה יגיענו בבית ספארתו במהרה בימינו. ושנת שזכה לכיון לדעת קדוש הגאון חסד סופר ע"ש :

יעם שהגאון מים חיים לא ראה שמרן חיד"א בפ' מורה באצבע סי' וי"ו אות ר' קרא חגר על הטהנים לומר עלינו לשבח וכו' על כן נקוה לך וכו' אחר ברכת הלכנה וכחז שנתפסט כן באיזה עיירות בבלי דעה והזהיר מאד שלא לנהוג כן ולפי זה יתכן לומר שגם אחר ברכת החמה אין רוח חממתו נוטה לומר עלינו לשבח כמו אחר ברכת הלכנה הנה הרב פתח הדביר אף שראה דעת מרן חיד"א גבי ברכת הלכנה בכל זאת הסכים לומר עלינו לשבח אחר ברכת החמה וכחז טעם לזה וגם בשם בנו הרב מר שמואל כתב טעם לזה ולפי שאין הספר מלוי במדינות אלו אעתיק דב"ק וז"ל ומה גם דיש בו טעם על פי הפסט דאפשר שהוא לאסוקי מוכברת ר' יהודה בתוספתא סרק ששי דברכות והמברך על החמה הרי זה דרך אחרת והיינו דרך אפיקורוסות ועיין לה"ה חיד"א בנחזיק ברכה שפירש דלאו היינו כפשיטה ועוד דלא קיימא לן כוהיה נגד ברייתא ודברי אב"י הנובאים בתלמוד מוסכם מכל הפוסקים עיין שם באורך ולכן עתה שאנו מזכרים ברכת החמה

וזמנה מהנך החמה עד שלשה שעות על היום. בשנה זו תרנ"ז הוא ביום ד' פרשת מצורע. ה' לחודש ניסן הבע"ל. וזכרתינו אותה אף אם תהא מכוסה בעבים אך תהא רשומה ניכר מבין העבים. אבל אם לא תראה כלל אין מזכרין :
ויאמר כסדר הגלפס פה.

דאתקריאו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון.
ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה
דרועא שמאלא. תפארת גופא. גצת ותוד תרין
שוקין. ויסוד סומא דגופא אות ברית קדש.
מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה. מוחא
חכמה איהי מחשבה מלגו. פינה לבא ובה הלב
מבין. ועל ארין תרין פתיב הנסתרות ליי אלהינו.
פתר עליון איהו פתר מלכות. ועליה אתמר מגיד
מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפלין מלגו איהו
י"ד היא נ"ו היא דאיהו ארת אצילות. איהו שקיו
דאיגנא בדרועוי וענפוי פמיא דאשקן לאילנא
ואתרפי בההוא שקיו :
רבון העולמים אנת הוא עילת העלות סבת הסבות
דאשקן לאילנא בתחוא נביעו. וההוא נביעו
איהו בנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא. ובך לית
דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלגו ורבר. ובראת
שמיא וארעא. ואפיקת מנהון שמישא וסיתרא
וככביא

**ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו :**
ברנת אליהו הנביא וכוז לטוב ואמר רבון עלמין
דאנת הוא חד ולא בהשכן. אנת הוא
עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין. לית
מהשבה תפיסא בך ברל. אנת הוא דנפיקת עשר
תקונין. וקרינן לון עשר ספירן. לאנדגא בהון
ערימין סתימין דלא אתגליין. ועלמין דאתגליין.
ובהון אתכסיאת לבני נשא. ואנת הוא דקשיר לון
וביהד לון. ובנין דאנת מלגאו. כל מאן דאפריש
חד מן חברה מאלקי עשר. אתהשיב ליה. כאלו
אפריש בך. וארין עשר ספירן. איעון ארין פסדון.
חד ארין וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג
רון. ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא
ורא מכל סמרא. לבושין תקינת לון דמנייהו פרתין
נשמתין לבני נשא. ובמית גופין תקינת לון

